

5) A meghatározott szerencsejáték-tevékenységek valamely államban történő folytatására engedéllyel rendelkező és az adott állam illetékes hatósága által felügyelt szerencsejáték-társaság jogosult-e a saját szerencsejáték-termékeit más tagállamokban például újsághirdetéseken keresztül reklámozni, anélkül, hogy erre az adott államok illetékes hatóságaitól először engedélyt kérne? Ha az e kérdésre adott válasz igenlő, úgy ez azt jelenti-e, hogy a külföldön szervezett szerencsejátékokban való részvétel reklámozását büntetéssel fenyegető tagállami szabályok akadályozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, ami pedig soha nem igazolható közérdeken alapuló kényszerítő okkal? Az első kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a szerencsejáték-társaság letelepedésének tagállama ugyanazokra a közérdeken alapuló kényszerítő okokra hivatkozik, mint az az állam, ahol a szóban forgó társaság a saját szerencsejáték-tevékenységeit reklámozni kívánja?

A Svea hovrátt (Svédország) által 2008. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anders Gerdin kontra Åklagaren

(C-448/08. sz. ügy)

(2008/C 327/29)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Svea hovrátt

Az alapeljárás felei

Felperes: Anders Gerdin

Alperes: Åklagaren

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Meghatározott körülmények fennállása esetén igazolható-e közérdeken alapuló kényszerítő okkal az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain?
- 2) Amennyiben a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain folytatott korlátozó politika több cél elérésére irányul és ezek egyike a szociális tevékenységek finanszírozása, úgy lehet-e tekinteni, hogy ez utóbbi a korlátozó politika előnyös mellékkövetkezménye? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a korlátozó politika fő céljának?
- 3) Hivatkozhat-e az állam közérdeken alapuló kényszerítő okra a szerencsejátékokra vonatkozó korlátozó szabályozás igazolásaként, ha az állami irányítás alatt álló társaságok által reklámozott szerencsejátékokból és sorsjátékokból származó bevételek az államot illetik, és e reklámozás egyik célja a

szociális tevékenységek finanszírozása? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a reklámozás fő céljának?

4) Egy másik tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaság által ezen államban szervezett és az adott tagállam hatóságai által felügyelt szerencse- és sorsjátékok reklámozására vonatkozó teljes tilalom lehet-e arányos a szerencsejáték-tevékenységek ellenőrzésének és felügyeletének céljával, ha ugyanakkor a korlátozó politikát folytató tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaságok által szervezett szerencse- és sorsjátékok reklámozására nem vonatkoznak korlátozások? Hogyan kell e kérdést megválaszolni, ha az ilyen szabályozás célja a szerencsejátékok korlátozása?

5) A meghatározott szerencsejáték-tevékenységek valamely államban történő folytatására engedéllyel rendelkező és az adott állam illetékes hatósága által felügyelt szerencsejáték-társaság jogosult-e a saját szerencsejáték-termékeit más tagállamokban például újsághirdetéseken keresztül reklámozni, anélkül, hogy erre az adott államok illetékes hatóságaitól először engedélyt kérne? Ha az e kérdésre adott válasz igenlő, úgy ez azt jelenti-e, hogy a külföldön szervezett szerencsejátékokban való részvétel reklámozását büntetéssel fenyegető tagállami szabályok akadályozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, ami pedig soha nem igazolható közérdeken alapuló kényszerítő okkal? Az első kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a szerencsejáték-társaság letelepedésének tagállama ugyanazokra a közérdeken alapuló kényszerítő okokra hivatkozik, mint az az állam, ahol a szóban forgó társaság a saját szerencsejáték-tevékenységeit reklámozni kívánja?

A Symvoulio tis epikrateias (Görögország) által 2008. október 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Panagiotis I. Karanikolas, Balsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Avasoglou, Pavtelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Maurogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos e Synetairismos Paraktion Alieov Kavalas kontra Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon e Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis

(C-453/08. sz. ügy)

(2008/C 327/30)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulio tis epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperesek: Panagiotis I. Karanikolas, Balsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Avasoglou, Pavtelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Maurogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos e Synetairismos Paraktion Alieov Kavalas.

Alperesek: Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon (mezőgazdasági és élelmezési fejlesztési minisztérium) és Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis (Dramas – Kavalas – Xanthis megyei önkormányzat)

Beavatkozók: a kavalai előjáróság „MAKEDONIA” nevű Alieftikos Agrotikos Synetairismos gri-gri-je és a pánhellén „Evosi, Ploioktikon Mesis Alieias” (P.E.P.M.A)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1626/94 tanácsi rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében valamely tagállam fogadhat-e el olyan kiegészítő intézkedéseket, amelyek olyan halászati eszközök használatának teljes tilalmát írják elő, amelyek használatát a szóban forgó rendelet rendelkezései főszabály szerint megengedik?
- 2) E rendelet rendelkezései értelmében valamely, a Földközi-tenger partja mellett fekvő tagállam parti tengerén megengedett-e olyan halászati eszköz használata, amely főszabály szerint nem szerepel a rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében és 1. cikkének (1a) bekezdésében felsorolt tiltott eszközök között, és amelynek használatát a rendelet hatályba lépését megelőzően valamely tagállam nemzeti rendelkezései tiltották

2008. október 21-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-458/08. sz. ügy)

(2008/C 327/31)

*Az eljárás nyelve: portugál***Felek**

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és P. Guerra e Andrade meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel az építési szolgáltatások terén Portugáliában ugyanazon követelményeket írta elő, mint a letelepedés területén – nem teljesítette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit.

- a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az építési tevékenység megkezdésére és folytatására vonatkozó portugál jogszabály (12/2004 rendelet) az építési tevékenység Portugáliában történő gyakorlását engedélyhez köti.

A portugál hatóságok előzetes engedélye nélkül egyetlen vállalkozás sem végezhet Portugáliában építési, újjáépítési, bővítési, módosítási, javítási, fenntartási, rehabilitációs, takarítási, felújítási vagy bontási munkálatokat, illetve általában véve építkezéssel kapcsolatos munkát.

Sérti az EK 49. cikket az a portugál versenyjogi szabály, amely a vállalkozások – többek között a közösségbeli vállalkozások – számára megtiltja Portugáliában építési szolgáltatások nyújtását a portugál hatóságok által kiadott, építőiparbeli tevékenység megkezdéséhez szükséges előzetes engedély nélkül.

A portugál jogszabályok által az építési tevékenység megkezdéséhez előírt követelmények valójában letelepedési követelmények. A portugál jogi szabályozás nem tesz különbséget a letelepedés és az időszakos jelleggel történő szolgáltatásnyújtás között.

Ahhoz, hogy szolgáltatást nyújthassanak Portugáliában, a más tagállamban letelepedett építési vállalkozásoknak a letelepedéshez szükséges valamennyi követelménynek meg kell felelniük, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy ezen építési vállalkozásoknak nincs más választása, mint Portugáliában letelepedni. E követelmény súlyosan korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

A tevékenység folytatásához előírt követelmények szintén a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását képezik, mivel lehetetlenné teszik az időszakos jelleggel történő szolgáltatásnyújtást.

A portugál állam által a szóban forgó korlátozások igazolásaként hivatkozott érvek nem fogadhatók el, és azokat nem lehet figyelembe venni.

2008. október 21-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-460/08. sz. ügy)

(2008/C 327/32)

*Az eljárás nyelve: görög***Felek**

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és D. Triantafyllou)

Alperes: Görög Köztársaság